ARREST VAN HET HOF (Vierde kamer)
19 januari 1988 *

In zaak 141/86,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de High Court of Justice, Queen's Bench Division, Divisional Court, in het aldaar aanhangig geding tussen

The Queen

en

HM Customs and Excise ex parte Imperial Tobacco Ltd,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging en geldigheid van verordening nr. 3517/84 van de Commissie van 13 december 1984 betreffende de indeling van goederen onder post 24.01 B van het gemeenschappelijk douanetarief (PB 1984, L 328, blz. 9),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer),

samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, kamerpresident, T. Koopmans en C. Kakouris, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: S. Hackspiel, administrateur

gelet op de opmerkingen ingediend door:

— Imperial Tobacco Ltd, verzoekster in het hoofdgeding, voor de schriftelijke behandeling vertegenwoordigd door R. S. Whiting, solicitor, en voor de mondelinge behandeling door F. Jacobs, QC, en J. F. Bellis, advocaat,

— de Belgische regering, voor de schriftelijke behandeling vertegenwoordigd door A. Van de Velde, adviseur bij de administratie der douane en accijnzen, als gemachtigde,

* Procestaal: Engels.

— de regering van het Verenigd Koninkrijk, voor de schriftelijke behandeling vertegenwoordigd door H. R. L. Purse, assistant treasury solicitor, als gemachtigde,

— de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door P. Oliver, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde,

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 10 juni 1987,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 22 september 1987,

het navolgende

Arrest

1 Bij beschikking van 2 juni 1986, ingekomen ten Hove op 6 juni daaraanvolgend, heeft de High Court of Justice van Engeland en Wales krachtens artikel 177 EEG-Verdrag twee prejudiciële vragen gesteld over de uitlegging en geldigheid van verordening nr. 3517/84 van de Commissie van 13 december 1984 betreffende de indeling van goederen onder post 24.01 B van het gemeenschappelijk douanetarief (PB 1984, L 328, blz. 9).

2 Deze vragen zijn gerezen in het kader van een geding tussen de vennootschap Imperial Tobacco Ltd en de Britse douane-administratie betreffende de tariefindeling van nerven van tabaksbladeren van de soort Virginia „flue-cured".

Het toepasselijke recht

3 Bij verordening nr. 3564/84 van de Raad van 18 december 1984 houdende toepassing van algemene tariefpreferenties voor 1985 voor bepaalde landbouwprodukten van oorsprong uit ontwikkelingslanden (PB 1984, L 338, blz. 183) was in de Gemeenschap een communautair tariefcontingent geopend voor de invoer van ruwe en niet tot verbruik bereide tabak van de soort Virginia „flue-cured", bedoeld bij post 24.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (hierna: het GDT).

4 Post 24.01 van het GDT in de op 1 januari 1985 geldende versie (verordening nr. 3400/84 van de Raad van 27 november 1984, L 320, blz. 1) luidt:

„24.01 Ruwe en niet tot verbruik bereide tabak; afvallen van tabak:

A. Tabak van de soort Virginia, ‚flue-cured', van de soort Burley, Burley-hybriden daaronder begrepen, ‚light-air-cured', van de soort Maryland, ‚light-air-cured', en ‚fire-cured' tabak (a)

B. andere

(a) Indeling onder deze onderverdeling is onderworpen aan de voorwaarden en bepalingen, vast te stellen door de bevoegde autoriteiten."

---

5 Artikel 1 van verordening nr. 3035/79 van de Commissie van 20 december 1979 houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de indeling van tabak onder post 24.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (PB 1979, L 341, blz. 26) bepaalt:

„De indeling onder post 24.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (van bepaalde tabakssoorten) ... wordt afhankelijk gesteld van de overlegging van een certificaat van echtheid dat aan de in deze verordening vastgestelde voorwaarden voldoet."

6 Op grond van de machtiging vervat in de artikelen 2, lid 3, en 3 van verordening nr. 97/69 van de Raad van 16 januari 1969 betreffende de maatregelen die moeten worden getroffen voor de uniforme toepassing van de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief (PB 1969, L 14, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening nr. 2055/84 van de Raad van 16 juli 1984 (PB 1984, L 191, blz. 1), heeft de Commissie de in geding zijnde verordening nr. 3517/84 betreffende de indeling van goederen onder post 24.01 B van het gemeenschappelijk douanetarief vastgesteld. Artikel 1 van deze verordening luidt:

„Stelen, nerven en snippers, van tabaksbladeren dienen in het gemeenschappelijk douanetarief te worden ingedeeld onder post

24.01 Ruwe en niet tot verbruik bereide tabak; afvallen van tabak:

...

B. andere."

Het geschil in het hoofdgeding

7 Imperial Tobacco Ltd, verzoekster in het hoofdgeding, een belangrijke importeur van tabak en sigarettenfabrikant, voerde in april 1985 in het kader van het bij verordening nr. 3564/84 van de Raad geopende contingent, een bepaalde hoeveelheid nerven van tabaksbladeren van de soort Virginia „flue-cured" in het Verenigd Koninkrijk in. Op het invoerdocument gaf verzoekster in het hoofdgeding de betrokken produkten aan als produkten van post 24.01 A van het GDT, waaronder ze tot dan toe steeds waren ingedeeld. De Britse douane evenwel deelde de betrokken goederen op grond van verordening nr. 3517/84 van de Commissie in onder post 24.01 B.

8 Verzoekster in het hoofdgeding is tegen deze indeling opgekomen bij de High Court, die de behandeling van de zaak heeft geschorst en het Hof de volgende prejudiciële vragen heeft voorgelegd:

„ 1) Moet verordening (EEG) nr. 3517/84 van de Commissie worden uitgelegd in die zin, dat nerven van tabaksbladeren waarvoor een certificaat van echtheid is afgegeven ten blijke dat zij tot de soort Virginia ‚flue-cured' behoren, moeten worden ingedeeld onder post 24.01 B van het gemeenschappelijk douanetarief ?

2) Zo ja, is die verordening in zoverre ongeldig wegens strijd met verordening (EEG) nr. 3400/84 van de Raad ?"

9 Voor een nadere uiteenzetting van de feiten, het juridisch kader van het hoofdgeding alsook van het procesverloop en de bij het Hof ingediende opmerkingen wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting. Deze elementen van het dossier worden hierna slechts weergegeven, voor zover dit noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

De eerste vraag

10 Zoals de regering van het Verenigd Koninkrijk, de Belgische regering en de Commissie terecht opmerken, volgt zowel uit de tekst van artikel 1 van verordening nr. 3517/84 als uit de considerans van die verordening, dat nerven van tabaksbladeren — ook wel stengels genoemd — onder post 24.01 B vallen.

11 Derhalve dient op de eerste vraag te worden geantwoord, dat verordening nr. 3517/84 van de Commissie aldus moet worden uitgelegd, dat nerven van tabaksbladeren van de soort Virginia „flue-cured" moeten worden ingedeeld onder post 24.01 B van het GDT.

De tweede vraag

12 Verordening nr. 3517/84 is vastgesteld krachtens basisverordening nr. 97/69 van de Raad, zoals gewijzigd, waarvan artikel 3 bepaalt, dat de Commissie de nodige bepalingen voor de uniforme toepassing van de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief vaststelt, indien deze met het advies van het Comité Nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief in overeenstemming zijn.

13 Bij de uitlegging van die bepaling was het Hof van oordeel (laatstelijk in de arresten van 28 maart 1979, zaak 158/78, Biegi, Jurispr. 1979, blz. 1103 en 20 maart 1980, gevoegde zaken 87, 112 en 113/79, Bagusat, Jurispr. 1980, blz. 1159), dat de Raad aan de Commissie, handelende in nauwe samenwerking met de douanedeskundigen van de Lid-Staten, een ruime beoordelingsvrijheid heeft gelaten bij de verduidelijking van de inhoud van de posten die voor de indeling in aanmerking komen.

14 Derhalve is in geding de vraag, of de Commissie bij de vaststelling van verordening nr. 3517/84 de grenzen van de haar toegekende bevoegdheid heeft overschreden.

15 Blijkens het dossier geeft de term „flue-cured" het procédé aan volgens hetwelk de tabak is uitgedroogd, en is de term „Virginia" de benaming van een bepaald soort tabak. Tabak, die in tal van landen wordt geteeld, wordt na de oogst eerst uitgedroogd, vervolgens gebatteerd en verder gedroogd, en ten slotte verpakt en naar de fabrikant verscheept. Deze bewerkingen maken geen deel uit van de fabricage.

16 Bij het batteren wordt de nerf — bedoeld is de hoofdnerf die het tabaksblad in tweeën deelt en het met de plant verbindt — gescheiden van de rest van het blad, het zogenaamde bladweefsel. Terwijl de nerf in het verleden na het batteren werd verwijderd, is het met de moderne bewerkingstechnieken mogelijk zowel het blad-

weefsel als de nerf te gebruiken bij de fabricage van sigaretten. Ongeveer 20% van het gewicht van Virginia-tabak bestaat uit nerf.

17 In verband met deze ontwikkeling verdedigt verzoekster in het hoofdgeding, dat post 24.01 A van het GDT niet alleen het bladweefsel van de daarin genoemde tabakssoorten, maar ook de bladnerven omvat, en dat er in zoverre geen twijfel of leemte kan zijn.

18 Er dient op te worden gewezen, dat post 24.01 van het GDT, die geen omschrijving van „nerven" van tabaksbladeren geeft, op verschillende manieren is uitgelegd. Dit heeft tot resultaat gehad, zoals uit het dossier blijkt, dat tot aan de vaststelling van verordening nr. 3517/84 de praktijk van de Lid-Staten met betrekking tot de indeling van nerven niet uniform was.

19 Onder deze omstandigheden kan de Commissie er geen verwijt van worden gemaakt, dat zij naar een oplossing heeft gezocht voor deze situatie waarin het gemeenschappelijk douanetarief niet uniform werd toegepast.

20 Verder moet worden vastgesteld, dat uit het dossier nergens blijkt dat de Commissie met betrekking tot de in geding zijnde post 24.01 van het GDT haar bevoegdheden zou hebben overschreden door de betrokken waar in te delen als „afvallen van tabak". In dit verband zij eraan herinnerd, dat volgens de rechtspraak van het Hof (zie bij voorbeeld de arresten van 15 februari 1977, gevoegde zaken 69 en 70/76, Dittmeyer, Jurispr. 1977, blz. 231 en 22 maart 1984, zaak 90/83, Paterson, Jurispr. 1984, blz. 1567) met het woord „afvallen" in het gemeenschappelijk douanetarief geen voorwerpen worden bedoeld die generlei waarde hebben, aangezien deze hoe dan ook niet behoeven te worden ingedeeld, maar bijprodukten van geringere waarde dan andere produkten.

21 Gelet op de voorgaande overwegingen dient te worden vastgesteld, dat bij onderzoek van de gestelde vragen niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van verordening nr. 3517/84 kunnen aantasten.

Kosten

22 De kosten door de regering van het Verenigd Koninkrijk, de Belgische regering en de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer),

uitspraak doende op de door de High Court of Justice van Engeland en Wales, Queen's Bench Division, Divisional Court, bij beschikking van 2 juni 1986 gestelde vragen, verklaart voor recht:

1) **Verordening nr. 3517/84 van de Commissie van 13 december 1984 moet aldus worden uitgelegd, dat nerven van tabaksbladeren van de soort Virginia „fluecured" moeten worden ingedeeld onder post 24.01 B van het gemeenschappelijk douanetarief.**

2) **Bij onderzoek van de gestelde vragen is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van genoemde verordening kunnen aantasten.**

Rodríguez Iglesias Koopmans Kakouris

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 19 januari 1988.

De griffier

P. Heim

De president van de Vierde kamer

G. C. Rodríguez Iglesias